

forme praksis på en måde, der under de til enhver tid herskende forhold tager hensyn til berettigede krav fra de erhvervsdrivendes side.

Nr. 8. Bestemmelsen er i overensstemmelse såvel med gældende ret som med kommissionsudkastets § 55, nr. 9. Man har dog fundet det naturligt som en ny regel at foreslå, at notering på udenlandsk børs sidestilles med notering på Københavns børs.

Nr. 9. I henhold til statsskattelovens § 14, nr. 2, skal unoterede værdipapirer ansættes til deres pålydende, medmindre det skønnes, at deres værdi er forskellig derfra. De årlige ligningslove, senest lovbestemt af 19. december 1952, indeholder i § 11 en værdiansættelsesregel, der omfatter aktier, som ikke er frit omsættelige, samt aktier i selskaber, i hvilke mindst $\frac{2}{3}$ af samtlige aktier ejes af en enkelt aktionær. Sådanne aktier skal ved opgørelsen af den skattepligtige formue medregnes med mindst 80 pct. af en til aktiens pålydende svarende andel i selskabsformuen, medmindre særlige omstændigheder måtte begrunde en lavere værdiansættelse.

Skattelovskommissionen gik i kommissionsudkastets § 55, nr. 10 (bemærkningerne side 109) ind for en regel, svarende til den ved lov nr. 391 af 12. juli 1946 (eengangsskatteloven) § 5, nr. 6, gennemførte, som dog foresloges udvidet til at gælde alle ikke børsnoterede aktier. Foruden på sidstnævnte punkt betegnede skattelovskommissionens udkast en ændring i ligningslovens regler derved, at det udtrykkeligt fastsloges — i lighed med, hvad der i de senere år har været praktiseret af ligningsrådet — at der foruden til aktiens indre værdi skulle tages hensyn til selskabets indtjeningsevne og udbyttegiving, samt derved, at man med hensyn til udfindelsen af aktiens indre værdi ikke i lovbestemmelsen foreslog optaget den i ligningslovene fastsatte 80 pct.s grænse. Dette skete ud fra den betragtning, at det forhold, i hvilket aktiens indre værdi skulle influere på værdiansættelsen, mest praktisk kunne fastsættes af ligningsrådet.

Som tidligere anført, jfr. f. eks. bemærkningerne ad nr. 2, har man med udformningen af nærværende lovforslag ment i videst muligt omfang at burde bevare skatteydernes adgang til at påklage værdi-

ansættelser til landsskatteretten. Man har derfor foreslået statsskattelovens almindelige regel opretholdt, idet man dog har fundet det naturligt at foreskrive, at ligningsdirektoratet som vejledning for ansættelsen efter nærmere af ligningsrådet fastsatte regler foretager beregninger af værdien efter de i kommissionsudkastet indeholdte principper.

Nr. 10. Den foreslåede bestemmelse er i overensstemmelse såvel med gældende ret som med kommissionsudkastets § 55, nr. 11.

Nr. 11. Ny er bestemmelsen om, at en vedvarende rettighed, der hjemler en fast årlig ydelse, ansættes til det 20-dobbelte af årsydelsen. Bestemmelsen er indsat for at tilvejebringe en praktisk håndterlig værdimåler.

Til § 73.

Paragraffen omhandler rettigheder, der vel efter omstændighederne kan have en økonomisk værdi for den berettigede, men som dog ikke findes at burde undergives formuebeskatning hos denne.

Ved bestemmelsen i *nr. 1* fritages i overensstemmelse med gældende bestemmelser suspensivt betingede rettigheder fra formuebeskatning. Som eksempel på sådanne rettigheder kan nævnes retten til at få et beløb udbetalt, såfremt en nærmere angivet begivenhed indtræder eller et nærmere angivet tidspunkt overleveres. Så længe betingelsen ikke er indtrådt har den under en suspensiv betingelse indsatte begunstigede ingen sikkerhed for, at han virkelig kommer i besiddelse af det pågældende formuegode, og der synes principielt ikke grundlag for at undergive ham formuebeskatning af dette. Bestemmelsen må ses i sammenhæng med bestemmelsen i forslaget § 74, stk. 2 a og b, hvorefter kautionsforpligtelser og forpligtelser, hvis opståen er afhængig af en kendsgerning, hvis indtræden er uvis, ikke kan fradrages som gæld.

Ved bestemmelserne i *nr. 2 og 3* er sådan formue, som vel er erhvervet af den skattepligtige i den forstand, at ejendomsretten er endeligt overgået til ham, men som dog ikke har nogen aktuel økonomisk betydning for ham, idet han hverken har rådighed over selve formuen eller dens afkastning, fritaget for formuebeskatning hos ham. Tilfælde af denne art vil mest praktisk forekomme ved